

Öğretmen Oldum

— ulvi mehmet · 23 Ocak 2010

Öğretmen Oldum...

'Yaşamadı' yazın, mezar taşına,
Akıl başta olur; bakma yaşına.
Cehlin kalesini,yıkıp başına,
Ezeceğim diye,öğretmen oldum...

Hürriyet ilkemdir; kayıtta,şartta.
Esaret genleri,bulunmaz kurtta.
Kolumu sallayıp,özgürce yurtta.
Gezeceğim diye,öğretmen oldum...

Yurt üstünde tüten, en son ocağım,
Vatanı sevene, açık kucağım,
Gövdeden kopunca, kolum,bacağım
Dizeceğim diye,öğretmen oldum...

Doğruya,güzele, ters akanları
Teröre bulaşıp; yurt yakanları
Bizleri horlayıp; kem bakanları
Üzeceğim diye, öğretmen oldum....

Demeyinler bana,mum ile fener
Bilirim yandıkça, mutlaka söner
Gelecek günlere, şanlı türküler
Düzeceğim diye,öğretmen oldum...

Ata ışığından, ilham alanı
Cahiller içinden, arif olanı
Akıl eleğinden, yalan dolanı
Süzeceğim diye,öğretmen oldum...

Hayatta mürşittir,ilme batarak
Topluma ahlaklı, fertler katarak
Edep denizinde,kulaç atarak
Yüzeceğim diye,öğretmen oldum...

Sıkıntı çekmesin, nesli,torunu
Mutlu olan çeker, barı,horonu
Toplumun derdini, her bir sorunu
Çözeceğim diye,öğretmen oldum...

Öğretmen söylüyor,dinle de anla
Doludur tarihim, şerefle, şarla
Yurt için severek, bayrağı kanla
Çizeceğim diye,öğretmen oldum...

Mehmet'im sizlere, söyler nihayet
Bu millet kükrerse, kopar kıyamet
Gafletle,dalalet,varsın hıyanet
Sezeceğim diye,öğretmen oldum...

Ulvi Mehmet